

РЕШЕНИЕ

№ 7329

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **10022** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба А. И. Ц. оспорва Решение № 3597/05.08.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{-ти} състав, постановено по НАХД № 8501/2024 г. С решението е потвърден Електронен фиш, серия К, № 8757525/29.02.2024 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата, за повторно нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон – установена с автоматизирано техническо средство скорост на движение в населено място 66 км./ч., след приспаднат толеранс от 3%, при разрешена скорост 50 км./ч., или превишение от 16 км./ч.

Въззивният съд е потвърдил електронния фиш, излагайки подробни мотиви за неоснователност на изложените в жалбата възражения

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба, която по същество повтаря въззивната се твърди неправилност, необоснованост и немотивираност на въззивното съдебно решение, като се счита, че няма повторност, по смисъла на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, понеже се касае за различни наказания.

Ответникът не е представляван. С писмен отговор от 05.02.2025 г. е заявил подробно

становище за неоснователност на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Установената и проверена е от състава на районния съд следната фактическа обстановка: на 29.02.2024 г. в 18, 14 ч. касаторът А. И. Ц. управлявал собствения си лек автомобил марка „Волво“, модел „В 70“, с рег. [рег.номер на МПС] по в [населено място], по бул. „В. В., с посока на движение към [улица], със скорост от 66 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 %), превишавайки с 16 км./ч. максимално допустимата скорост за населено място от 50 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство - преносима мобилна система за видеоконтрол „С. М2“, № MD1192, като е направен снимков материал. А. Ив. Ц. вече била санкционирана за същото по вид нарушение с ЕФ, Серия К, № 7074505/20.02.2023 г., издаден от СДВР и влязъл в законна сила на 10.2023 г. Въз основа на тези данни, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП е издаден процесният ЕФ, серия К, № 8757525/29.02.2024 г., с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лева.

Касационната жалба е неоснователна. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Въззивният съд е изяснил обективно, всестранно и изцяло релевантните за случая факти, като (противно на касаторовите твърдения) е обсъдил всичките му възражения и е изложил подробни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги преповтаря, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК. От процесния електронен фиш, както и от писмените и веществени доказателства (фото – снимките, протокол) безспорно се установява: авторството на деянието, съответствието на административния акт с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. 1, т. 2 ЗДвП и чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Като е достигнал до същите изводи съставът на районния съд е постановил правилно решение. Касаторовите твърдения за необоснованост са неоснователни. Необосноваността е една от формите на неправилност на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Т. за случая не се установява от настоящия касационен състав. С мотивите си въззивният съд е обсъдил подробно всички писмени и гласни доказателства, въз основа на изложените във въззивната жалба доводи, които са абстрактни и неконкретизирани. Съдът е извършил

и дължимата проверка за законосъобразност на електронния фиш, на всички основания, по смисъла на чл. 63, ал. 3, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 146 АПК, като служебно е изискал писмени доказателства. По време на въззивното съдебно производство А. Ив. Ц. не е проявил никаква процесуална активност. Анализът на приетите и проверени в хода на съдебното следствие писмени доказателства безспорно сочи, че на посочените дата и място именно тя е управлявала процесния автомобил, а извършването от нея на вмененото и с НП административно нарушение е доказано по несъмнен начин. Твърдението от касационната жалба за липса на повторност, по смисъла на чл. 182, ал. 4 ЗДвП също е неоснователно, понеже се касае за различни наказания. С предходният ЕФ, Серия К, № 7074505/20.02.2023 г., цитиран в процесния ЕФ наказанието е за превишение на скоростта с 23 км./ч., поради което е квалифицирано по чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДв.П. С процесния ЕФ е установено превишение с 16 км./ч. и наказанието съответно е по чл. 182, ал. 1, т. 2, с оглед на което и на основание ал. 4 наказанието 50 лв. глоба е в двоен размер.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 3597/05.08.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{-ти} състав, по НАХД № 8501/2024 г.

ОСЪЖДА А. И. Ц. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: